

Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

► **B**

DIRECTIVA 2009/71/EURATOM A CONSILIULUI

din 25 iunie 2009

de instituire a unui cadru comunitar pentru securitatea nucleară a instalațiilor nucleare

(JO L 172, 2.7.2009, p. 18)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Directiva 2014/87/Euratom a Consiliului din 8 iulie 2014	L 219	42	25.7.2014

DIRECTIVA 2009/71/EURATOM A CONSILIULUI

din 25 iunie 2009

de instituire a unui cadru comunitar pentru securitatea nucleară a instalațiilor nucleare

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolele 31 și 32,

având în vedere propunerea Comisiei, elaborată în urma consultării unui grup de experți numiți dintre cercetătorii din statele membre de către Comitetul științific și tehnic și după consultarea Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Articolul 2 litera (b) din tratat prevede stabilirea unor standarde de securitate uniforme pentru protecția sănătății lucrătorilor și a populației.
- (2) Articolul 30 din tratat prevede stabilirea în cadrul Comunității a unor standarde fundamentale pentru protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante.
- (3) Directiva 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor cauzate de radiațiile ionizante ⁽³⁾ stabilește standarde de securitate fundamentale. Dispozițiile directivei respective au fost completate printr-o legislație mai detaliată.
- (4) Astfel cum este consacrat prin jurisprudența ⁽⁴⁾ Curții de Justiție a Comunităților Europene (denumită în continuare „Curtea de Justiție”), Comunitatea deține competențe partajate cu statele membre în domeniile reglementate de Convenția privind securitatea nucleară ⁽⁵⁾.
- (5) Astfel cum este consacrat prin jurisprudența Curții de Justiție, dispozițiile capitolului 3 din tratat, referitoare la sănătate și securitate, formează un întreg coerent care conferă Comisiei atribuții cu un domeniu de aplicare considerabil în vederea protejării populației și a mediului împotriva riscurilor de contaminare nucleară.
- (6) Astfel cum este consacrat prin jurisprudența Curții de Justiție, sarcinile care revin Comunității în temeiul articolului 2 litera (b) din tratat de a stabili standarde de securitate uniforme în vederea protecției sănătății populației și a lucrătorilor nu ar trebui să fie interpretat că, după stabilirea unor astfel de standarde, un stat membru nu poate dispune măsuri de protecție mai stricte.

⁽¹⁾ Avizul din 10 iunie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 22 aprilie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO L 159, 29.6.1996, p. 1.

⁽⁴⁾ C-187/87 (Rec. 1988, p. 5013), C-376/90 (Rec. 1992, p. I-6153) și C-29/99 (Rec. 2002, p. I-11221).

⁽⁵⁾ JO L 318, 11.12.1999, p. 21.

▼B

- (7) Decizia 87/600/Euratom a Consiliului din 14 decembrie 1987 privind procedura comunitară de schimb rapid de informații în caz de urgență radiologică ⁽¹⁾ a instituit cadrul de notificare și furnizare de informații pe care să îl utilizeze statele membre pentru protejarea populației în caz de urgență radiologică. Directiva 89/618/Euratom a Consiliului din 27 noiembrie 1989 privind informarea populației asupra măsurilor de protecție a sănătății care trebuie aplicate și asupra procedurilor care se impun în caz de urgență radiologică ⁽²⁾ a impus statelor membre obligația de a informa populația în caz de urgență radiologică.
- (8) Răspunderea la nivel național a statelor membre cu privire la securitatea nucleară a instalațiilor nucleare reprezintă principiul fundamental pe baza căruia, la nivel internațional, au fost elaborate reglementări privind securitatea nucleară, astfel cum se regăsesc în Convenția privind securitatea nucleară. Prin prezenta directivă ar trebui să fie consolidate principiul răspunderii la nivel național și principiul răspunderii pentru securitatea nucleară a unei instalații nucleare, care revine în primul rând deținătorului autorizației, sub supravegherea autorității naționale de reglementare, precum și rolul și independența autorităților naționale de reglementare.
- (9) Fiecare stat membru poate să decidă asupra propriului program energetic în conformitate cu politicile naționale relevante.
- (10) Atunci când se elaborează cadrul național adecvat în temeiul prezentei directive, se va ține seama de circumstanțele naționale.
- (11) Statele membre au pus deja în aplicare măsuri care le permit atingerea unui nivel ridicat de securitate a instalațiilor nucleare pe teritoriul Comunității.
- (12) Cu toate că prezenta directivă reglementează în principal securitatea nucleară a instalațiilor nucleare, este, de asemenea, important să se asigure gestionarea în condiții de securitate a combustibilului nuclear uzat și a deșeurilor radioactive, inclusiv a instalațiilor de depozitare intermediară și de depozitare definitivă.
- (13) Statele membre ar trebui să evalueze, atunci când este cazul, principiile fundamentale de securitate relevante stabilite de Agenția Internațională pentru Energie Atomică ⁽³⁾, care ar trebui să constituie un cadru de practici pe care statele membre ar trebui să le ia în considerare atunci când pun în aplicare prezenta directivă.
- (14) Este util să se dezvolte baza existentă acolo unde autoritățile naționale de reglementare în domeniul securității nucleare din statele membre pe ale căror teritorii există centrale nucleare colaborează în cadrul Asociației Autorităților de Reglementare din Europa Occidentală (WENRA) și au definit o serie de nivele de referință pentru reactoarele nucleare de putere.

⁽¹⁾ JO L 371, 30.12.1987, p. 76.

⁽²⁾ JO L 357, 7.12.1989, p. 31.

⁽³⁾ Elementele fundamentale de securitate ale AIEA: Principii fundamentale de securitate, IAEA Safety Standard Series No SF-1 (2006).

▼B

- (15) În urma invitației Consiliului de a institui un grup la nivel înalt la nivelul UE, înscrisă în Concluziile sale din 8 mai 2007 privind securitatea nucleară și gestionarea în siguranță a combustibilului nuclear uzat și a deșeurilor radioactive, a fost înființat, pentru a contribui la atingerea obiectivelor comunitare în domeniul securității nucleare, Grupul european al autorităților de reglementare în domeniul securității nucleare (ENSREG) prin Decizia 2007/530/Euratom a Comisiei din 17 iulie 2007 privind stabilirea Grupului european la nivel înalt pentru siguranța nucleară și gestionarea deșeurilor ⁽¹⁾.
- (16) Este utilă instituirea unui format unic pentru rapoartele adresate de către statele membre Comisiei privind punerea în aplicare a prezentei directive. Având în vedere experiența vastă a membrilor, ENSREG ar putea avea o contribuție valoroasă în această privință, facilitând astfel consultarea și cooperarea autorităților naționale de reglementare.
- (17) La 15 octombrie 2008, ENSREG a adoptat, în cadrul celei de-a cincea reuniuni, zece principii care trebuie să fie aplicate atunci când se redactează un proiect de directivă privind securitatea nucleară, după cum consemnează procesul-verbal al acesteia din 20 noiembrie 2008.
- (18) Evoluțiile din domeniul tehnologiei nucleare, concluziile desprinse din experiența de operare și din cercetările privind securitatea nucleară, precum și din evoluția cadrelor de reglementare ar putea avea potențialul de a îmbunătăți în continuare securitatea nucleară. În respectarea angajamentului de a menține și îmbunătăți securitatea nucleară, statele membre ar trebui să ia în considerare acești factori atunci când își extind programele nucleare sau când decid să utilizeze energia nucleară pentru prima dată.
- (19) Instituirea unei puternice culturi de securitate în cadrul unei instalații nucleare reprezintă unul dintre principiile fundamentale de management al securității nucleare, necesare pentru operarea în condiții de siguranță.
- (20) Menținerea și dezvoltarea ulterioară a aptitudinilor și a expertizei în materie de securitate nucleară ar trebui să se bazeze, *inter alia*, pe un proces de învățare din experiența de operare și de aplicare a evoluțiilor metodologice și științifice, după caz.
- (21) În trecut, au fost efectuate autoevaluări în statele membre, în strânsă legătură cu evaluările *inter pares* conduse la nivel internațional sub auspiciile AIEA, sub forma echipelor de evaluare internațională a sistemelor de reglementare sau a misiunilor Serviciului integrat de evaluare a sistemelor de reglementare. Autoevaluările au fost efectuate și misiunile au fost invitate de către

⁽¹⁾ JO L 195, 27.7.2007, p. 44.

▼B

statele membre pe bază de voluntariat în spiritul deschiderii și transparenței. Autoevaluările și evaluările *inter pares* conexe ale infrastructurii legislative, de reglementare și organizaționale ar trebui să fie destinate consolidării și extinderii cadrului național al statelor membre, cu recunoașterea competențelor acestora în asigurarea securității nucleare a instalațiilor nucleare aflate pe teritoriul acestora. Autoevaluările urmate de evaluările *inter pares* internaționale nu reprezintă nici inspecții, nici audituri, ci un mecanism de învățare reciprocă prin care sunt acceptate diferite abordări ale organizării și practicilor unei autorități de reglementare competente, analizând în același timp chestiunile tehnice, normative și de politică ale unui stat membru care contribuie la asigurarea unui regim puternic de securitate nucleară. Evaluările internaționale *inter pares* ar trebui considerate drept o oportunitate de a face schimb de experiență profesională și de a împărtăși concluzii și bune practici într-un spirit deschis de cooperare prin consultanță din partea omologilor, și nu un control sau o judecată. Recunoscând necesitatea flexibilității și a adecvării cu privire la diferitele sisteme existente în statele membre, un stat membru ar trebui să poată decide segmentele sistemului său care fac obiectul evaluării *inter pares* invitate, în scopul îmbunătățirii continue a securității nucleare.

- (22) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o mai bună legiferare⁽¹⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, în interes propriu și în interesul Comunității, propriile lor tabele care vor ilustra, pe cât posibil, corespondența dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL 1

▼M1**OBIECTIVE, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII****▼B***Articolul 1***Obiective**

Prezenta directivă urmărește:

- (a) stabilirea unui cadru comunitar pentru menținerea și îmbunătățirea continuă a securității nucleare și a reglementării acesteia;
- (b) să garanteze instituirea de către statele membre a unor măsuri naționale adecvate pentru un nivel ridicat de securitate nucleară pentru protecția lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor asociate radiațiilor ionizante provenite de la instalațiile nucleare.

⁽¹⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

▼ B*Articolul 2***Domeniul de aplicare****▼ M1**

(1) Prezenta directivă se aplică oricărei instalații nucleare civile care face obiectul unei autorizații.

▼ B

(2) Prezenta directivă nu împiedică statele membre să adopte măsuri de securitate nucleară mai stricte în domeniile reglementate de prezenta directivă, în conformitate cu legislația comunitară.

▼ M1

(3) Prezenta directivă completează normele de bază menționate la articolul 30 din tratat în ceea ce privește securitatea nucleară a instalațiilor nucleare și nu aduce atingere legislației comunitare existente privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante, în special Directivei 2013/59/Euratom a Consiliului ⁽¹⁾.

▼ B*Articolul 3***Definiții**

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „instalație nucleară” înseamnă:

▼ M1

(a) o centrală nucleară, o instalație de îmbogățire, o fabrică de combustibil nuclear, o uzină de reprocesare, un reactor de cercetare, o instalație de depozitare a combustibilului uzat; și

▼ B

(b) instalații de depozitare a combustibilului uzat aflate pe același amplasament și direct legate de instalațiile nucleare enumerate la litera (a);

2. „securitate nucleară” înseamnă realizarea condițiilor corespunzătoare, a măsurilor menite să prevină accidentele sau să diminueze consecințele accidentelor, având drept rezultat protecția lucrătorilor și a populației contra pericolelor care sunt asociate radiațiilor ionizante provenite de la instalațiile nucleare;

3. „autoritate de reglementare competentă” înseamnă o autoritate sau un sistem de autorități desemnat de un stat membru în materie de reglementare a siguranței nucleare a instalațiilor nucleare, astfel cum se menționează la articolul 5;

4. „autorizație” înseamnă orice document legal eliberat sub jurisdicția unui stat membru care conferă responsabilitatea pentru alegerea amplasamentului, proiectarea, construcția, punerea în funcțiune, exploatarea sau dezafectarea unei instalații nucleare;

⁽¹⁾ Directiva 2013/59/Euratom a Consiliului din 5 decembrie 2013 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția împotriva pericolelor prezentate de expunerea la radiațiile ionizante și de abrogare a Directivelor 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom și 2003/122/Euratom (JO L 13, 17.1.2014, p. 1).

▼ B

5. „deținător de autorizație” înseamnă orice persoană fizică sau juridică căreia îi revine răspunderea generală pentru o instalație nucleară, astfel cum este specificată în autorizație;

▼ M1

6. „accident” înseamnă orice eveniment neintenționat ale cărui consecințe reale sau potențiale sunt semnificative din punctul de vedere al protecției împotriva radiațiilor sau al securității nucleare;
7. „incident” înseamnă orice eveniment neintenționat ale cărui consecințe reale sau potențiale nu sunt neglijabile din punctul de vedere al protecției împotriva radiațiilor sau al securității nucleare;
8. „operări anormale” înseamnă un proces operațional care se abate de la condițiile normale de operare și care se preconizează că va avea loc cel puțin o dată pe durata de operare a unei instalații, dar care, în ceea ce privește prevederile de proiectare corespunzătoare, nu provoacă daune semnificative elementelor importante pentru securitate și nici nu creează condiții de accident;
9. „bază de proiectare” înseamnă gama de situații și evenimente luate în considerare în mod explicit la proiectarea, inclusiv la modernizarea, unei instalații nucleare în temeiul unor criterii stabilite, la care instalația poate rezista fără depășirea limitelor autorizate cu operarea planificată a sistemelor de securitate;
10. „accident bază de proiect” înseamnă situațiile de accident care au fost prevăzute la proiectarea unei instalații nucleare, în conformitate cu criteriile stabilite de proiectare, și în cazul cărora avarierea combustibilului, acolo unde este cazul, și eliberarea de materiale radioactive sunt menținute în limitele autorizate;
11. „condiții severe” înseamnă condiții care sunt mai severe decât condițiile referitoare la accidentele bază de proiect; aceste condiții pot fi cauzate de defectări multiple, cum ar fi pierderea completă a tuturor funcțiilor unui sistem de securitate sau de un eveniment extrem de improbabil.

▼ B

CAPITOLUL 2

OBLIGAȚII**▼ M1**

SECȚIUNEA 1

Obligații generale**▼ B***Articolul 4***Cadrul legislativ, de reglementare și organizațional****▼ M1**

- (1) Statele membre instituie și mențin un cadru național legislativ, de reglementare și organizațional („cadru național”) pentru securitatea nucleară a instalațiilor nucleare. Cadrul național prevede în special:

- (a) alocarea responsabilităților și coordonarea între organismele de stat competente;

▼ M1

- (b) cerințele naționale în materie de securitate nucleară, care să acopere toate etapele ciclului de viață al instalațiilor nucleare;
- (c) un sistem de autorizare și interdicția cu privire la operarea instalațiilor nucleare fără autorizație;
- (d) un sistem de control de reglementare al securității nucleare, efectuat de autoritatea de reglementare competentă;
- (e) măsuri eficiente și proporționale de asigurare a aplicării normelor, inclusiv, dacă este cazul, măsuri corective sau de suspendare a operării și de modificare sau retragere a autorizației.

Stabilirea modalității în care cerințele naționale în materie de securitate nucleară menționate la litera (b) sunt adoptate și a instrumentului prin care sunt aplicate rămâne de competența statelor membre.

▼ B

- (2) Statele membre se asigură că acest cadru național este menținut și îmbunătățit, atunci când este cazul, ținând seama de experiența de operare, de concluziile desprinse din analizele de securitate pentru instalațiile nucleare aflate în funcțiune, evoluțiile tehnologiei și rezultatele cercetării în domeniul securității nucleare, atunci când acestea sunt disponibile și relevante.

*Articolul 5***Autoritatea de reglementare competentă**

- (1) Statele membre instituie și mențin o autoritate de reglementare competentă în domeniul securității instalațiilor nucleare.

▼ M1

- (2) Statele membre asigură independența efectivă a autorității de reglementare competente față de influențe nejustificate în procesul decizional de reglementare. În acest scop, statele membre se asigură că prin cadrul național i se impun autorității de reglementare competente următoarele condiții:
 - (a) este separată funcțional de orice alt organism sau organizație care se ocupă de promovarea sau utilizarea energiei nucleare și nu solicită sau nu acceptă instrucțiuni din partea niciunui astfel de organism sau a niciunei astfel de organizații atunci când își îndeplinește atribuțiile de reglementare;
 - (b) ia decizii de reglementare bazate pe cerințe solide și transparente privind securitatea nucleară;
 - (c) primește alocări bugetare dedicate și corespunzătoare care să îi permită să își îndeplinească atribuțiile de reglementare, astfel cum sunt definite în cadrul național, și este responsabilă de execuția bugetului alocat;
 - (d) are personal suficient care are calificările, experiența și competențele necesare pentru a-și îndeplini obligațiile. Autoritatea poate utiliza resurse și cunoștințe științifice și tehnice externe în sprijinul funcțiilor sale de reglementare;
 - (e) stabilește proceduri pentru prevenirea și soluționarea oricărui conflict de interese;

▼ **M1**

- (f) oferă informații privind securitatea nucleară fără aprobare din partea vreunui alt organism sau a vreunei alte organizații, cu condiția ca acest lucru să nu pună în pericol alte interese prevalente, precum siguranța, recunoscute prin legislația relevantă sau prin instrumente internaționale.
- (3) Statele membre se asigură că autorității de reglementare competente i se acordă din punct de vedere juridic atribuțiile necesare pentru a-și îndeplini obligațiile în contextul cadrului național descris la articolul 4 alineatul (1). În acest scop, statele membre se asigură că respectivul cadru național conferă autorităților de reglementare competente următoarele atribuții de reglementare:
- (a) de a propune, de a defini sau de a participa la definirea cerințelor naționale de securitate nucleară;
- (b) de a impune titularului de autorizație să se conformeze și să demonstreze conformitatea cu cerințele naționale de securitate nucleară și cu clauzele autorizației respective;
- (c) de a verifica această conformitate prin evaluări și inspecții de reglementare;
- (d) de a propune sau de a pune în practică măsuri eficiente și proporționale de asigurare a aplicării normelor.

*Articolul 6***Titularii de autorizație**

Statele membre se asigură că în cadrul național se impune ca:

- (a) răspunderea majoră pentru securitatea nucleară a unei instalații nucleare revine în principal titularului de autorizație. Această răspundere nu poate fi delegată și include responsabilitatea pentru activitățile contractanților și subcontractanților, ale căror activități ar putea afecta securitatea nucleară a unei instalații nucleare;
- (b) atunci când solicită o autorizație, solicitantul să prezinte o analiză a securității nucleare. Domeniul de aplicare și nivelul de detaliere ale acestei analize sunt proporționale cu amploarea potențială și cu natura pericolului relevant pentru instalația nucleară și pentru amplasamentul acesteia;
- (c) titularii autorizațiilor să evalueze cu regularitate, să verifice și să îmbunătățească permanent securitatea nucleară a instalațiilor lor nucleare, în măsura în care este rezonabil din punct de vedere practic, în mod sistematic și verificabil; Acestea trebuie să includă verificarea faptului că sunt instituite măsuri pentru prevenirea accidentelor și atenuarea consecințelor accidentelor, inclusiv verificarea aplicării prevederilor de protecție în adâncime;
- (d) titularii autorizațiilor să instituie și să pună în practică sisteme de management care acordă securității nucleare prioritatea cuvenită;
- (e) titularii autorizațiilor să prevadă proceduri și mecanisme corespunzătoare pe amplasament, inclusiv ghiduri de management al accidentelor severe sau măsuri echivalente pentru a reacționa în mod eficient la accidente în scopul prevenirii sau atenuării consecințelor acestora. Mai concret, respectivele proceduri:
- (i) sunt conforme cu alte proceduri operaționale și sunt puse periodic în practică sub forma unor exerciții pentru a confirma că sunt practicabile;

▼ **M1**

- (ii) abordează accidente și accidente severe care s-ar putea produce în toate modurile de operare și pe cele care implică sau afectează mai multe unități simultan;
 - (iii) prevăd mecanisme de primire a asistenței externe;
 - (iv) sunt reexaminare periodic și actualizate cu regularitate, ținând cont de experiența dobândită din exerciții și de lecțiile învățate din accidente;
- (f) titularii de autorizație să prevadă și să mențină resurse umane și financiare cu calificări și competențe adecvate, necesare pentru a-și îndeplini obligațiile cu privire la securitatea nucleară a instalațiilor nucleare. Titularii licențelor se asigură, de asemenea, că contractanții și subcontractanții de care răspund și ale căror activități ar putea afecta securitatea nucleară a unei instalații nucleare au resursele umane necesare cu calificările și competențele adecvate pentru îndeplinirea obligațiilor lor.

*Articolul 7***Competențe și abilități în domeniul securității nucleare**

Statele membre se asigură că prin cadrul național se impune tuturor părților să ia măsuri pentru educarea și formarea personalului lor care are responsabilități legate de securitatea nucleară a instalațiilor nucleare, în vederea obținerii, menținerii și dezvoltării în continuare a competențelor și abilităților în domeniul securității nucleare și al pregătirii pe amplasament pentru situații de urgență.

*Articolul 8***Transparență**

(1) Statele membre se asigură că lucrătorii și populația primesc informațiile necesare cu privire la securitatea nucleară a instalațiilor nucleare și la reglementarea acesteia, acordând o atenție specială autorităților locale, populației și părților interesate din vecinătatea unei instalații nucleare. Această obligație include asigurarea faptului că autoritatea de reglementare competentă și titularii de autorizații, în domeniile lor de responsabilitate, prevăd în cadrul politicii lor de comunicare:

- (a) informarea lucrătorilor și a publicului larg cu privire la condițiile normale de operare a instalațiilor nucleare; și
- (b) informarea promptă în caz de incidente și accidente a lucrătorilor și a publicului larg, precum și a autorităților de reglementare competente din alte state membre din vecinătatea unei instalații nucleare.

(2) Informațiile sunt puse la dispoziția publicului în conformitate cu legislația și instrumentele internaționale relevante, cu condiția ca acest fapt să nu pună în pericol alte interese prioritare, precum securitatea, recunoscute prin legislația sau instrumentele internaționale relevante.

▼ **M1**

(3) Fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (2), statele membre se asigură că autoritatea de reglementare competentă se implică, după caz, în activități de cooperare cu privire la securitatea nucleară a instalațiilor nucleare cu autoritățile de reglementare competente din alte state membre aflate în vecinătatea unei instalații nucleare, printre altele, prin schimbul și/sau utilizarea în comun a informațiilor.

(4) Statele membre se asigură că publicului larg i se oferă posibilități adecvate de a participa efectiv la procesul decizional legat de autorizarea instalațiilor nucleare, în conformitate cu legislația și instrumentele internaționale relevante.

*SECȚIUNEA 2****Obligații specifice****Articolul 8a***Obiectivul de securitate nucleară a instalațiilor nucleare**

(1) Statele membre se asigură că prin cadrul național pentru securitatea nucleară se impune ca instalațiile nucleare să fie proiectate, amplasate, construite, puse în funcțiune, operate și dezafectate astfel încât să se prevină accidentele și, în cazul unui accident, să se atenueze consecințele acestuia și să se evite:

- (a) eliberările radioactive timpurii care ar impune luarea de măsuri de urgență în afara amplasamentului, dar fără să existe suficient timp pentru punerea în aplicare a acestora;
- (b) eliberările radioactive masive care ar necesita măsuri de protecție care nu pot fi limitate în spațiu sau timp.

(2) Statele membre se asigură că prin cadrul național se impune ca obiectivul stabilit la alineatul (1):

- (a) să se aplice instalațiilor nucleare pentru care se acordă o autorizație de construcție pentru prima dată după 14 august 2014;
- (b) să fie utilizat ca referință pentru punerea în aplicare la timp a îmbunătățirilor rezonabile din punct de vedere practic în materie de securitate aduse instalațiilor nucleare existente, inclusiv în cadrul evaluărilor periodice de securitate, astfel cum sunt definite la articolul 8c litera (b).

*Articolul 8b***Punerea în aplicare a obiectivului de securitate nucleară a instalațiilor nucleare**

(1) În vederea realizării obiectivului de securitate nucleară prevăzut la articolul 8a, statele membre se asigură că prin cadrul național se impune ca, în cazurile în care se aplică protecția în adâncime, aplicarea se face pentru a se asigura că:

- (a) impactul pericolelor externe extreme naturale și provocate neintenționat de om este redus la minimum;

▼ M1

- (b) operarea anormală și defectările sunt prevenite;
- (c) operarea anormală este controlată și defectările sunt depistate;
- (d) accidentele bază de proiect sunt controlate;
- (e) condițiile severe sunt controlate, inclusiv prevenirea creșterii în amploare a accidentelor și atenuarea consecințelor accidentelor severe;
- (f) sunt instituite structuri organizaționale în conformitate cu articolul 8d alineatul (1).

(2) În vederea îndeplinirii obiectivului de securitate nucleară prevăzut la articolul 8a, statele membre se asigură că prin cadrul național se impune ca autoritatea de reglementare competentă și titularul de autorizație să ia măsuri pentru a promova și consolida o cultură de securitate nucleară eficientă. Respectivele măsuri includ, în special:

- (a) sisteme de management care acordă prioritatea cuvenită securității nucleare și promovează, la toate nivelurile personalului și conducerii, capacitatea de a pune sub semnul întrebării realizarea efectivă a principiilor și practicilor relevante de securitate și de a raporta în timp util aspectele legate de securitate, în conformitate cu articolul 6 litera (d);
- (b) mecanisme prin care titularul autorizației se înregistrează, evaluează și documentează experiența internă și externă semnificativă de operare în materie de securitate;
- (c) obligația titularului autorizației de a raporta evenimente cu un impact potențial asupra securității nucleare la autoritatea de reglementare competentă; și,
- (d) mecanisme de educație și formare, în conformitate cu articolul 7.

*Articolul 8c***Evaluarea inițială și revizuirii periodice ale securității**

Statele membre se asigură că în cadrul național se impune ca:

- (a) orice acordare a unei autorizații de construire a unei instalații nucleare, sau de operare a unei instalații nucleare, să se bazeze pe o evaluare corespunzătoare, specifică amplasamentului și instalației, care să cuprindă o analiză a securității nucleare în ceea ce privește cerințele naționale în materie de securitate nucleară, pe baza obiectivelor stabilite la articolul 8a;

▼ **M1**

- (b) titularul autorizației, sub controlul reglementar al autorității de reglementare competente, să reexamineze sistematic și periodic, cel puțin o dată la zece ani, securitatea instalației nucleare, astfel cum este prevăzută la articolul 6 litera (c). Respectiva reevaluare a securității vizează asigurarea respectării actualei baze de proiectare și identifică noi îmbunătățiri în domeniul securității prin luarea în considerare a chestiunilor legate de îmbătrânire, de experiența în operare, a celor mai recente rezultate ale cercetării științifice și a evoluției standardelor internaționale, prin utilizarea ca referință a obiectivului stabilit la articolul 8a.

*Articolul 8d***Măsuri de pregătire și intervenție pe amplasament în situații de urgență**

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 2013/59/Euratom, statele membre se asigură că prin cadrul național se prevede ca structura organizațională pentru pregătirea și intervenția pe amplasament în situații de urgență se stabilește cu alocarea clară a responsabilităților și a coordonării dintre titularul autorizației, autoritățile competente și organizațiile competente, ținând seama de toate etapele unei situații de urgență.

(2) Statele membre se asigură că există coerență și continuitate între mecanismele de pregătire și intervenție pe amplasament în situații de urgență impuse de cadrul național și alte mecanisme de pregătire și intervenție pe amplasament în situații de urgență impuse în temeiul Directivei 2013/59/Euratom.

CAPITOLUL 2a

EVALUĂRI INTER PARES ȘI RAPORTĂRI*Articolul 8e***Evaluări *inter pares***

(1) Cel puțin o dată la zece ani, statele membre organizează autoevaluări periodice ale cadrului național și ale autorităților de reglementare competente și o evaluare internațională *inter pares* a segmentelor relevante ale cadrului național și ale autorităților de reglementare competente, cu scopul îmbunătățirii continue a securității nucleare. Rezultatele unei astfel de evaluări *inter pares* sunt raportate statelor membre și Comisiei atunci când sunt disponibile.

(2) Statele membre se asigură că, în mod coordonat:

- (a) se efectuează o evaluare națională, pe baza unei teme specifice legate de securitatea nucleară a instalațiilor nucleare relevante aflate pe teritoriul acestora;
- (b) toate celelalte state membre și Comisia, în calitate de observator, sunt invitate să revizuiască *inter pares* evaluarea națională menționată la litera (a);
- (c) se iau măsuri adecvate de urmărire a constatărilor relevante rezultate din procesul de evaluare *inter pares*;

▼ M1

(d) se publică rapoarte relevante cu privire la procesul menționat anterior și la principalele sale rezultate atunci când acestea sunt disponibile.

(3) Statele membre se asigură că există mecanisme funcționale care să permită debutul primei evaluări *inter pares* tematice în 2017 și desfășurarea ulterioară a evaluărilor *inter pares* tematice cel puțin o dată la șase ani.

(4) În caz de accident care conduce la situații care ar necesita măsuri de urgență în afara amplasamentului sau măsuri de protecție a populației, statul membru în cauză se asigură că se dă curs neîntârziat unei evaluări internaționale *inter pares*.

▼ B*Articolul 9***Raportare****▼ M1**

(1) Statele membre prezintă Comisiei un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive pentru prima dată până la 22 iulie 2014 și, ulterior, până la 22 iulie 2020.

▼ B

(2) Pe baza rapoartelor statelor membre, Comisia prezintă Consiliului și Parlamentului European un raport privind progresele înregistrate în punerea în aplicare a prezentei directive.

▼ M1

▼ B

CAPITOLUL 3

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 10***Transpunere**

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 22 iulie 2011. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă respectivele acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

▼ M1

(1a) Obligațiile de transpunere și de punere în aplicare a articolelor 6, 8a, 8b, 8c și 8d nu se aplică statelor membre care nu au instalații nucleare, cu excepția cazului în care aceste state decid să desfășoare o activitate legată de instalații nucleare, care face obiectul unei autorizații ce ține de jurisdicția lor.

▼ B

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă, precum și ale oricăror modificări ulterioare ale dispozițiilor în cauză.

▼B

Articolul 11

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 12

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.